BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XVI. — No. 3138

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcția . . . . . 3.26.60 / Administrația . . 3.26.60 / Redacția 3.26.69

6 pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Joi 1 Iunie 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 București

ACTUALITATEA

NU SUNT MINGI

Unul din cazurile care ilustrează sărăcia cluburilor divizionare ni l'a arătat un recent joc disputat la Iași, unde arbitrul a fost nevoit să dea match pierdut unei echipe pe motiv că nu avea o minge de schimb. prima spărgându-se

In vremea când un match internațional totalizează o rețetă de 3 milioane lei, când jucătorii iau câte 10 mii lei primă de match, când 40 mii de oameni vin să aplaude o echipă, la Iași nu sunt două mingi reglementare de joc.

Ne reamintim următoarele: comisia rurală a Federației de foot-ball a cerut câteva sute de mingi pentru desvoltarea soccerului la sate. «Nu VREM BANI, DAȚI-NE MINGI», au spus conducătorii comisiunei. Cererea lor pare acum foarte justificată căci ce alteeva decât mingea este factorul difuzării jocului?

Ne mirăm că soccerul nu progresează în provincie, ne surprinde că divizia B, dă un contingent prea mic de speranțe. Acum nu mai este un secret. Cluburile n'au mingi, se sbat în sărăcie.

Cazul dela Iași este cea mai plastică exemplificare.

FISCUL ȘI NATAȚIA

Dar în calea progresului sportului, nu este numai sărăcia cluburilor cât și lipsa de înțelegere a fiscalității care impune sportul la taxe mari. Am arătat că în Capitală trebuiau să se înființeze câteva școli pentru copii unde urma să se învețe gratuit înnotul. Ce inițiativă poate fi mai frumoasă și mai folositoare ca aceasta?

Mortalitatea prin înnec ar fi fost mai mică, societatea ar fi avut de câștigat, statisticile ar fi arătat morți mai puțini iar țara ar fi avut mâine o seamă de soldați educați în disciplina sportivă.

Fiscul impune însă o taxă de 12 lei la un bilet gratuit de intrare.

Când federația pune la dispoziție în mod cu totul gratuit antrenor, când strandurile oferă intrări libere, înțelegând rostul acestei opere, nu vedem dece ministerul de Finanțe n'ar scuti de taxe școala populară de înnot.

Nu este oare utilă societății?

GHINIONUL LUI TUDOSE

Nu se poate spune că Tudose, «ciclistul no. 1 al României» nu are ghinion. Este de departe cel mai bun alergător dar când are cursa în mână, i se întâmplă un accident că trebuie să cedeze locul altuia.

Nu odată l'am văzut în fața Potoului, venind ultimele sute de metri pe jos, cu bicicleta frântă.

Acum, în circuitul Jugoslaviei, și-a rupt în prima etapă furca. Datorită gestului cavaleresc al lui Șandru a putut să continue cursa, a câștigat două etape și era pe cale să recupereze tot ce a pierdut la început.

Iată însă că în ultima etapă, când avea un avans mai mare, i se rupe pedala. Cu o bicicletă mult mai grea s'a plasat la locul patru când în mod normal era câștigător sigur.

Nu se poate spune că Tudose este norocos.

SCRIMA

Cititorul obișnuit cu sporturile populare, a trecut poate cu vederea campionatul național de scrimă care se dispută într'un cadru restrâns, în sala U. C. B-ului.

Scrima nu este la noi sport de masse. Avem în Capitală câteva săli care scot elemente destonice. In Ardeal, nobilul sport al armelor este mult mai desvoltat și cei de dincolo de Carpați s'au afirmat numeric și calitativ.

Este îmbucurător faptul că avem un contigent întreg de tineri care lucrează pentru desvoltarea acestui frumos sport. Avem speranța că în puțină vreme vom putea conta bine și în concursurile internaționale.

George Faur

INCEPE MAREA SAPTAMANA A BOXULUI

UN ROMÂN ATACĂ UN TITLU CONTINENTAL

Campion: **Phil Dolhem**

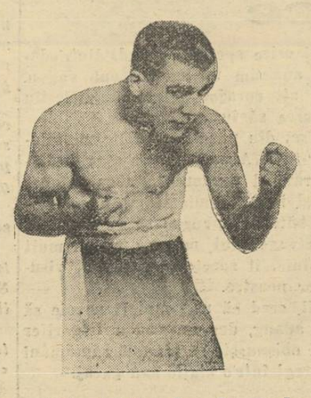

Challenger: **Lucian Popescu**

Sâmbătă, la Arenele Romane, boxul românesc va cunoaște una din cele mai importante zile ale existenții sale. Un român, Lucian Popescu fost dublu campion european la categoriile «muscă» și «cocoș», actualmente deținător al titlului național la ușoară încearcă să cucerească titlul continental al categoriei «pană» din mâinile deținătorului, belgianul Phil Dolhem.

Va reuși Lucian Popescu să redevină campion al Europei?

O vom vedea Sâmbătă seara.

Phil Dolhem e superstițios

dar Lucian Popescu nu ține seamă de nimic, în drumul său către titlul Europei

După unii superstiția nu este de cât o vorbă goală.

Phil Dolhem nu este însă de aceiași părere.

Adversarul lui Lucian Popescu, de Sâmbătă seara, este — fără îndoială cel mai superstițios pugilist din Europa.

Astfel, campionul Europei la categoria «pană», poartă în cabină, înaintea fiecărui match, o superbă blană de tigru.

El a îmbrăcat-o înaintea matchului său pentru campionatul european și de atunci nu a existat match întinet căruia să nu și-o pună pe umeri.

Și de atunci, Dolhem din câte partide a susținut, n'a pierdut nici una.

Intrebarea pe care ne-o punem acuma, este dacă va reuși Lucian Popescu să-i dovedească totuși lui Dolhem, că superstiția-i o vorbă goală!

Dac'ar ti pierdut la Londra Armstrong s'ar fi făcut preot...

Un mare reportaj asupra carierii, gândurilor și vieții intime a „omorâtorului"

Armstrong și familia

Ziarul francez «Paris-Soir» a înregistrat un mare succes cu cele două pagini dedicate imediat după întâlnirea de la Londra, lui Henry Armstrong.

In afară de descrierea matchului, care a aparținut lui Gaston Bénac Paris Soir are o pagină care descrie, romanțat, viața lui Armstrong, datorită colaboratorului său Georges Keyer.

In cele ce urmează, publicăm această schițată biografie:

«Inveliți în vestmintele lor rupte și peticite care spânzură pe ei ca niște saci cu cartofi, doi tineri negrii s'au oprit sub acoperișul protector al unui mare imobil din Los Angeles.

Plouă neîncetat, puternic, dezolant. Deasupra capetelor lor, o mică firmă luminoasă face să strălucească în noapte titlul: «Azil de noapte».

Insă ei nu îndrăsnesc să intre; ei nu ascund în obiditele lor buzunare decât câțiva cenți.

Ce pot face cu ei?

Deodată, un alt om de culoare iese din obscuritatea nopții.

— Ei, ce-i asta băeți- Ce e mutra asta plouată zice el cu o voce puternică.

(Continuare în pag. 2-a)

Prassler pleacă dela Juventus

Unde va activa în viitor?

Din informațiile cari le avem din cercurile juventiste reese că gruparea roș-albastrilor este hotărâtă să se despartă de Prassler.

Jucător foarte bun, interul juventist, a dat de multe ori liber curs capriciilor și în loc să se încadreze în disciplina de joc a Juventusului a făcut echipierilor tot felul de greutăți.

Pentru moment nu se știe încă nimic în ce privește intențiunile lui Prassler, este însă cert că Juventus nu-i va face nici o dificultate la transferare.

Șansele sunt de partea noastră

Va fi invitată România?

de JOHN LANGENUS

D. John Langenus, arbitrul partidei Anglia — România, a părăsit ori Capitala.

Inainte de a pleca a scris un nou articol pentru «Gazeta Sporturilor» în care discută, printre altele, veleitățile României de a susține la Londra, partida revanșă cu unsprezecele englez. Interesant că d. John Langenus pune, în articolul său, concluzii favorabile footballului românesc. Dar mai interesant, că acest articol a fost scris cu încă două copii din care una destinată lui «Paris-Soir».

Il vor citi deci și alții...

sunt câteva zile de când echipa națională a Angliei a luat drumul spre țară, și în acest moment este așteptată să descindă în gara «Victoria», în urma unui turneu continental, care a depășit în distanță și probabil și în importanță, pe cele precedente.

Din cele trei matchuri susținute la Milano, Belgrad și București, eu n'am putut să-l văd decât pe ultimul; o luptă aprigă între unsprezece englezi valizi și cu un moral ridicat, împotriva a zece români, luptă care s'a terminat prin victoria englezilor la scorul de 2-0.

Englezii au plecat depe continent încântați de voiajul făcut.

Ei nu precupețesc elogiile și comentează într'un chip extrem de sportiv, cele trei partide susținute Ei consideră acest turneu continental ca cel mai reușit din toate cele întreprinse în decursul anilor.

Și totusi realizarea acestui turneu n'a fost deloc ușoară.

Cu câteva săptămâni înainte de plecare, federația engleză de specialitate își exprima îndoiala asupra oportunității vizitării continentului în acea epocă turbure.

S'a ezitat la început de a accepta oferta Italiei. Motivul nu se cunoaște.

Și pentru prima oară Anglia, care a eliminat întotdeauna principile politice din sport, a trebuit — forțată de împrejurări — să ia în considerație argumentele de ordin politic și să decidă, într'o chestiune sportivă.

Consiliul *«Footballului Asociation»*, după ce a întrevăzut posibilitatea renunțării la voiaj, a putut fi convins în cele din urmă, grație talentului unui tânăr membru al acestui consiliu.

Și turneul s'a făcut!

Iar astăzi nici un englez nu poate regreta ceeace s'a întreprins.

Debutul a constituit o surpriză destul de agreabilă, începând cu populara dar grandioasa recepție dela Milano, unde cu ocazia «matchului secolului», două popoare și-au dat frățește mâna; aceasta s'a întâmplat și după aceea, într'o măsură mai mare firește în Jugoslavia, unde publicul și-a demonstrat într'un chip neașteptat, simpatia pentru poporul englez.

Și în sfârșit, la București, unde primirea a depășit tot ceeace englezii și-ar fi putut închipui.

Din punct de vedere sportiv, cele

(Continuarea în pag. 3-a)

Odată cu deschiderea sezonului nautic prezentăm pe

VIFORUL DACIA CLUBUL No. 1 AL NATAȚIEI BUCUREȘTENE

O grupare care deține cinci campionate naționale, 11 recorduri regionale și titlul suprem al României la polo pe apă

Echipa de natație a Viforului Dacia

Natația bucureșteană nu este prima în clasamentul național și nici n'a putut însemna mult în lupta indigenă. A fost surclasată ani de zile de Ardeal, unde o tradiție mai veche a ridicat acest frumos sport peste nivelul Capitalei.

Adversitatea Ardeal—București are istoricul ei și este începută de primele lupte dintre Cluj și București, match interorașe. Pe vremea aceia, Clujul era centrul nautic și avea o sumedenie de vedete în frunte cu Ziegler, Pasca, Russu, Giurgiu II, Feher și mulți alții. Mai târziu ceva, când Capitala reușise să se ridice până la nivelul clujenilor, au răsărit arădenii cu Gaston Gerecz, Timișoara cu Bohucitzki și Fischer și Pueloek, Oradea cu Araniossy și ca din pământ, a apărut Tg. Mures ca un roiu japonez, cu Atta Kelemen, Chilf, Bekess, Vancea, Daroczi și mulțimea de copii care bate au recorduri dela o zi la alta.

Degeaba au lucrat rând pe rând, Werner Bork, Matei Balș, Sommer și recent Szabo pentru ridicarea natației noastre bucureștene, căci Transilvania și centrele ei nautice ne-au dominat mereu.

Ambiția tuturor cluburilor bucureștene a fost să niveleze cele de dincolo de Carpați. Tennis clubul de altă dată a reușit câte ceva, Liga Navală a mai rupt câteva performanțe și apoi, după dispariția acestor cluburi a rămas un singur pion în lupta care se eterniza: Viforul Dacia.

In vremea când sportul nautic bucureștean mai avea puțin de sperat, Viforul Dacia era un club mic format din entuziaști ca frații Slăvescu, ambii juniori, Teo Krantz, Jack Wlodinger, tinerii Pușcașiu și Mitoșeriu. O mână de oameni care nu aveau altceva de cât entuziasm.

In această vreme critică vine la conducerea secției Victor Catina, un organizator excelent. Catina își dă seama că are în clubul său câteva valori susceptibile de progres și își propune să le lucreze, să le completeze cu alte elemente și să alcătuiască un nucleu nautic pe care Capitala avea să se bizuie

Aducea dela CFR pe Andrei Burna, dela Liga Navală pe Picu Fischer, dela C. N. R. pe Leon Levitta și în puțină vreme pune bazele unei echipe feminine, formată exclusiv din elemente învățate în club.

In doi ani de zile secția prosperează, își asigură pentru un singur campionat aportul recordmanului național Puellock și realizează la ultimul concurs pe țară performanțe mari.

Viforul Dacia devine campion național de polo și cucerește o seamă de stafete.

Obține în doi ani de muncă permanentă prima victorie a Capitalei asupra Ardealului.

Ce a realizat în ultimii ani

Viforul Dacia nu se poate plânge de lipsă de activitate. Am putea spune că este singura grupare care lucrează serios pentru natație. Și-a asigurat servicille antrenorului federal Szabo Ștefan care a lucrat cu multă pasiune pentru clubul galben și astfel anul trecut a realizat următoarele performanțe:

In Cupa Jean Bart, disputată la Strandul Obor, în organizarea Stadiului Român a bătut cinci recorduri regionale prin I. Slăvescu (100, 400 și 1500 m.)

(Continuare în pagina 4-a)

Tudose sau... oricare altul?

Cine va câștiga Cupa Restaurației?

Nicolosso, unul din favoriții probei

Marea cursă ciclistă pentru Cupa Restaurației este așteptată cu o nerăbdare legitimă de toți alergătorii cu veleități de a-și însuși splendidul trofeu.

Interesant este că asul cicliștilor români, Const. Tudose, n'a câștigat încă niciodată această cursă de lungă distanță, în care în mod normal are prima șansă.

— In pagina 4-a un interesant articol al redactorului nostru de specialitate.

Armstrong atacă... atacă mereu... Roderick rezistă cu o voință de fier în fața acestei formidabile mașini de pumni